

[Ministeren for statens lønnings- og pensionsvæsen.] endvidere kun henvise til det ændringsforslag, som er stillet til klassificeringsloven om, at hvis det ikke skulle vise sig muligt at afvikle honorarer, som i øvrigt skal afvikles, fordi man kan konstatere, at det er honorarer givet for opgaver, der er et led i det arbejde, som naturligt falder ind under tjenestemandens opgaver, så sker der en afkorting enten i tillæggene eller i den lønstigning, der ellers vil kunne finde sted. Dette forslag har jeg kunnet tiltræde.

Med hensyn til stedtillægsordningen, som flere, også hr. Peter Jørgensen, var inde på, vil jeg gerne sige, at den ordning, der blev foreslået her i folketinget, var jo den ordning, som tjenestemandskommissionen efter lange og, så vidt jeg kan skønne, ret indgående overvejelser i hvert fald i den sidste fase under tjenestemandskommissionens forhandlinger nåede frem til. Tjenestemandskommissionen erkendte selv, at det var en dårlig ordning, og jeg udtalte i min fremsættelsestale, at det var regeringens hensigt hurtigst muligt at nå frem til en revision af denne ordning. Men bag en sådan revision må ligge et materiale, og der er for det første tale om at foretage denne prisgeografiske undersøgelse, om hvilken der altså er rettet henvendelse til Danmarks Statistik, og dernæst må der være tale om at foretage en bymæssig lønundersøgelse. Det er disse to faktorer, der går ind i det; stedtillægsordningen er ikke alene et spørgsmål om forskel i prisniveauer, men også et spørgsmål om forskel i lønniveauer.

Jeg kan altså sige, at den kritik, som er rettet imod den ordning, som nu foreslås, og som vel endnu stærkere kunne være rettet mod den tidligere ordning, der var gældende, den deler jeg helt, og derfor har jeg også kunnet tilslutte mig det krav, som blev stillet fra socialdemokratiets side om, at afviklingen foregår så hurtigt som overhovedet muligt.

Jeg vil mene, at det var en stor fordel, om den prisgeografiske undersøgelse kunne foreligge inden 1. juli 1970. Når jeg ikke har kunnet forpligte mig dertil, så skyldes det simpelt hen, at det har Danmarks Statistik ikke ment at kunne give tilsagn om på forhånd. Men jeg giver tilsagn om, at vi skal gøre, hvad vi kan for at fremskynde arbejdet så meget som overhovedet muligt, idet det

fra mange synspunkter ville være en fordel, om vi havde undersøgelsen inden den skæringsdato, som nu er fastsat efter det, man blev enige om i lønningsudvalget, nemlig den 1. juli 1970. Når jeg ikke har kunnet give det tilsagn, skyldes det som sagt denne udtalelse fra Danmarks Statistik. Skulle man først blive færdig på et senere tidspunkt, altså hen på efteråret 1970, så er der sikret den mulighed, at man kan foretage en regulering med tilbagevirkende kraft fra 1. juli 1970. Men som sagt, jeg mener ud fra mange hensyn, at det er overordentlig vigtigt at få afsluttet den undersøgelse så hurtigt som overhovedet muligt.

Hr. Langkilde var i sit indlæg inde på spørgsmålet om ansættelsesformerne på de forskellige områder og spurgte, hvilke tanker man kunne fremlægge med hensyn til fremtiden på dette område. Det kan vel næppe være i statens interesse kun at arbejde med et enstrengt ansættelsessystem. Det afgørende må være, at ansættelsesmyndighederne i overensstemmelse med deres behov kan vælge mellem ansættelse på forskellige vilkår.

Jeg vil også sige, at som led i overvejelserne om ansættelsesformerne må der nødvendigvis føres forhandlinger med de forskellige interesserede organisationer, men på grund af optrapningen — sådan set træder tjenestemandereformen først i kraft endeligt pr. 1. oktober 1970 — vil der være tid til rådighed til dels at foretage disse overvejelser, dels også at føre de nødvendige forhandlinger om, hvordan man fremover skal vurdere denne side af sagen.

Hr. Langkilde nævnte, og hr. Erik Hansen (Ålborg amt) var inde på det samme spørgsmål, ansættelsesområderne og spurgte: hvornår kan man vente de nye ansættelsesområder? Hr. Erik Hansen (Ålborg amt) henstillede, at ansættelsesområderne blev så vide som muligt. Jeg kan dertil sige, at lønnings- og pensionsministeriet umiddelbart efter lovforslagets vedtagelse vil gå i gang med denne opgave. Som eksempel på mulige udvidede ansættelsesområder kan jeg nævne centraladministrationen, direktorater og institutioner under det enkelte ministerium eller fælles for flere ministerier, statens skatte- og afgiftsmyndigheder, forsvar og civilforsvar. Vi vil nu gå i gang med denne opgave, og forudsætningen er natur-